

ระเบียบอาระแห่งชาติ

“แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัย”

ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๙)

และ

แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย

และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

**กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงแรงงาน**

ระเบียบวาระแห่งชาติ
“แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”
ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙)
และ
แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒
(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ชื่อหนังสือ: ระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙)
และ แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒
(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ISBN: 978-616-555-157-1

ผู้จัดพิมพ์: กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

พิมพ์ที่: บริษัท เรียงสาม กราฟฟิค ดีไซน์ จำกัด

ครั้งที่พิมพ์: ครั้งที่ ๑ (มิถุนายน ๒๕๖๐)

คำนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการยกระดับการบริหารจัดการและดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างชัดเจน โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ประกาศนโยบาย “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” เป็นระเบียบวาระแห่งชาติ มีผลเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี และเพื่อขับเคลื่อนดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย จึงได้มีการจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานด้านดังกล่าว ภายใต้การบูรณาการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากกรอบระยะเวลาของระเบียบวาระแห่งชาติ และแผนแม่บทความปลอดภัยฯ แห่งชาติ จะสิ้นสุดลงในปี ๒๕๕๙ จึงได้มีการยกร่างระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ระยะเวลาที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้มีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถือเป็นหนึ่งพัฒนาการสำคัญที่แสดงถึงเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการมีนโยบายและแผนระดับชาติด้านความปลอดภัยฯ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อรองรับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๗ ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. ๒๕๔๙ (ILO Convention No. 187 Re: Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ในฐานะหน่วยงานหลักที่มีบทบาทขับเคลื่อนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จึงได้จัดทำเอกสารฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นการเผยแพร่หลักการและรายละเอียดของระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ระยะเวลาที่ ๒ และแผนแม่บทความปลอดภัยฯ แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ เพื่อให้เป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสร้างเสริมวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยฯ ของประเทศต่อไป

(นายสุเมธ มโหสถ)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐

ระเบียบวาระแห่งชาติ

“แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๙)

ด้วยรัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาการประสบอันตรายจากการทำงาน ที่ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยที่ผ่านมารัฐบาลได้มีการขับเคลื่อนบริหารจัดการและบูรณาการการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยประกาศระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๙ ซึ่งจะสิ้นสุดกรอบระยะเวลาการดำเนินการ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ในการลดการประสบอันตรายจากการทำงานอย่างมีความยั่งยืน จึงเห็นควรประกาศนโยบายระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙ โดยมีกรอบแนวทาง ดังนี้

๑. การส่งเสริมคนทำงานให้มีความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี
๒. การให้ความสำคัญในการป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงจากอันตรายและการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
๓. การสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยอาศัยแนวทางประชารัฐ
๔. การเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการและการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในทุกระดับ

แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

“มุ่งมั่นเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันเพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

“แรงงาน” หมายถึง คนทำงานของประเทศ ได้แก่ แรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ รวมทั้ง แรงงานภาครัฐ และแรงงานรัฐวิสาหกิจ

“ปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” หมายถึง การกระทำหรือสภาพการทำงานที่ปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย อันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

พันธกิจ

- ๑) กำหนดและพัฒนามาตรการเชิงส่งเสริมและป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ๒) รณรงค์ให้แรงงานทุกภาคส่วนได้รับการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อให้ทำงานได้อย่างปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดี
- ๓) เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายในทุกภาคส่วน และความร่วมมือระหว่างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ๔) พัฒนากลไกการบริหารจัดการและการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ๕) กำกับ ควบคุม และดูแล ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เป้าประสงค์หลัก

- ๑) เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกัน
- ๒) เพื่อให้เกิดความร่วมมือในทุกภาคส่วน ในการผลักดันให้งานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

ตัวชี้วัดหลัก

- ๑) อัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน
- ๒) จำนวนภาคส่วนที่มีบทบาทในการสร้างความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน
- ๓) ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑** การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒** การส่งเสริม กำกับ ดูแล และพัฒนามาตรการเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓** การเสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔** การพัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๒. เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๓. มีรูปแบบและวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

กลยุทธ์

๑. สร้างและพัฒนาระบบองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ นายจ้าง ลูกจ้าง นักเรียน นักศึกษา และภาคีเครือข่าย
๒. ศึกษาวิจัย หรือสร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๓. แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของหน่วยงานและองค์กรทั้งในและต่างประเทศ
๔. กำหนดมาตรการและแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในทุกภาคส่วน
๕. พัฒนาศักยภาพและให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการบังคับใช้กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในการตรวจความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนงานวิจัยผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๓. จำนวนครั้งในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๔. จำนวนหลักสูตรที่ใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับทุกภาคส่วน
๕. จำนวนบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพเกี่ยวกับแนวทางการบังคับใช้กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในการตรวจความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

๑. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
๒. สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
๓. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน
๔. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
๕. สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
๖. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๗. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
๘. กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
๙. กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๑. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๒. สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

หน่วยงานสนับสนุน

๑. กระทรวงศึกษาธิการ
๒. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๓. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๔. สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)
๕. ชมรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
๖. กลุ่มบุคคลด้านความปลอดภัยแรงงาน
๗. สถานประกอบกิจการภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

การส่งเสริม กำกับ ดูแล และพัฒนามาตรการ เชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบกิจการได้รับการคุ้มครองดูแลตามกฎหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๒. กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
๓. แรงงานทุกภาคส่วนได้รับความรู้และการคุ้มครองดูแลจากภาครัฐเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและกำกับสถานประกอบกิจการให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละสถานประกอบกิจการที่ผ่านการตรวจกำกับตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๒. ร้อยละของแรงงานที่ได้รับการส่งเสริมและคุ้มครองตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

๓. จำนวนกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
ที่มีการปรับปรุงพัฒนา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

๑. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
๒. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(องค์การมหาชน)
๓. สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
๔. สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวง
สาธารณสุข
๕. กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๖. สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม
๗. สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ กระทรวงอุตสาหกรรม
๘. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
๙. กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
๑๐. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑๑. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๒. กรุงเทพมหานคร

หน่วยงานสนับสนุน

๑. กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม
๒. สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)
๓. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๔. ชมรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
๕. สถานประกอบกิจการภาคเอกชน
๖. นิติบุคคลที่ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

การเสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนากาฬีเครือข่าย ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

เครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย มีส่วนร่วมดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กลยุทธ์

๑. สร้างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยครอบคลุมทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ
๒. พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือระหว่างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ให้มีความเข้มแข็ง
๓. ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายต่างประเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๔. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ผู้ประกอบการ นายจ้าง บุคคล นิติบุคคล และแรงงานทุกภาคส่วนสนับสนุนงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของสถานประกอบการ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่มีส่วนร่วมดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๒. จำนวนสมาชิกเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่ได้รับการพัฒนา
๓. จำนวนเครือข่ายการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยต่างประเทศที่มีการประสานความร่วมมือ
๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เครือข่ายฯ มีส่วนร่วมดำเนินงาน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

๑. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
๒. สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
๓. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
๔. สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
๕. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
๖. กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๗. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๘. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๙. สถานประกอบกิจการภาคเอกชน

หน่วยงานสนับสนุน

๑. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
๒. กระทรวงคมนาคม
๓. สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)
๔. ชมรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
๕. กลุ่มบุคคลด้านความปลอดภัยแรงงาน
๖. สภาองค์การลูกจ้าง
๗. สภาองค์การนายจ้าง
๘. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๙. สถานประกอบกิจการภาคเอกชน
๑๐. ศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

๑. มีระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่สอดคล้องกับมาตรฐาน
๒. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ที่ ๑ ถึง ๓
๓. ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงบริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีบุคลากร องค์กร และแหล่งทุน เพื่อดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๕. มีระบบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

๑. สร้างกลไกการขับเคลื่อนระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๒. สนับสนุนให้บุคลากรและแรงงานทุกภาคส่วนมีบทบาทร่วมในการบริหารจัดการงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในระดับประเทศ อาเซียน และภูมิภาค
๓. สร้าง พัฒนา บูรณาการ และเชื่อมโยงฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ทั้งด้านองค์ความรู้ การให้บริการและการประชาสัมพันธ์
๔. สร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

๕. กำหนดมาตรการผลักดันบุคลากรทุกภาคส่วนในการใช้ฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๖. พัฒนาและยกระดับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้มีศักยภาพสูงขึ้น
๗. ติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแผนงาน โครงการ กิจกรรม ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
๒. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการสนับสนุนให้มีบทบาทด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในระดับประเทศ อาเซียน และภูมิภาค
๓. จำนวนการเชื่อมโยงแผนงาน ฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ถึงยุทธศาสตร์ที่ ๓
๔. จำนวนองค์ความรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๕. จำนวนบุคลากรที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๖. จำนวนผู้เข้าใช้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๗. มีการยกระดับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้มีศักยภาพสูงขึ้น
๘. ร้อยละของแผนงานโครงการยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่ได้รับการติดตามและประเมินผล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
๒. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
๓. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
๔. สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
๕. สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
๖. กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๗. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๘. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๙. กระทรวงคมนาคม
๑๐. กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
๑๑. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

หน่วยงานสนับสนุน

๑. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
๒. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๓. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๔. สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)
๕. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๖. ชมรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
๗. กลุ่มบุคคลด้านความปลอดภัยแรงงาน
๘. สถานประกอบกิจการภาคเอกชน

ระเบียบวาระชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

กรอบแนวทาง

๑. การส่งเสริมคนทำงานให้มีความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี
๒. การให้ความสำคัญในการป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงจากอันตรายและการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
๓. การสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยอาศัยแนวทางภาครัฐ

แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม วิสัยทัศน์ “มุ่งมั่นเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกัน”

พันธกิจ

๑. กำหนดและพัฒนามาตรการเชิงส่งเสริมและป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
๒. รณรงค์ให้แรงงานทุกภาคส่วนได้รับการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อให้ทำงานได้อย่างปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดี

เป้าประสงค์หลัก

๑. เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกัน

ตัวชี้วัดหลัก

๑. อัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

๑. สร้างและพัฒนาระบบองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยฯ ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน
๒. ศึกษา วิจัย หรือสร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยฯ
๓. แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านความปลอดภัยฯ ทั้งในและต่างประเทศ
๔. กำหนดมาตรการและแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยฯ ทุกภาคส่วน
๕. พัฒนาศักยภาพในการตรวจความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

การส่งเสริม กำกับ ดูแล และพัฒนามาตรการเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

๑. ส่งเสริมและกำกับสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายด้านความปลอดภัยฯ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย/มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยฯ โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์

ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙)

- ๔. การเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการและการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในทุกระดับ

ในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

“เพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

- ๓. เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายในทุกภาคส่วน และความร่วมมือระหว่างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ๔. พัฒนากลไกการบริหารจัดการและการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- ๕. กำกับ ควบคุม และดูแล ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

๒. เพื่อให้เกิดความร่วมมือในทุกภาคส่วน ในการผลักดันให้งานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ขยับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

- ๒. จำนวนภาคส่วนที่มีบทบาทในการสร้างความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน
- ๓. ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

การเสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

- ๑. สร้างเครือข่ายความปลอดภัยฯ ครอบคลุมทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ
- ๒. พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือระหว่างเครือข่ายความปลอดภัยฯ ให้มีความเข้มแข็ง
- ๓. ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายต่างประเทศด้านความปลอดภัยฯ
- ๔. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ผู้ประกอบการ นายจ้าง บุคคล นิติบุคคล แรงงานทุกภาคส่วนสนับสนุนงานความปลอดภัยฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

- ๑. สร้างกลไกการขับเคลื่อนระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ
- ๒. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีบทบาทร่วมในการบริหารจัดการงานความปลอดภัยฯ
- ๓. สร้าง พัฒนา บุคลากร และเชื่อมโยงฐานข้อมูล/สารสนเทศด้านความปลอดภัยฯ
- ๔. สร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากร ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยฯ
- ๕. กำหนดมาตรการผลักดันการใช้ฐานข้อมูล/ระบบสารสนเทศด้านความปลอดภัยฯ
- ๖. พัฒนาและยกระดับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยฯ ให้มีศักยภาพสูงขึ้น
- ๗. ติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการอย่างมีประสิทธิภาพ